

ואומר אשריך רבוי יוסי, **דָמְלִין דְהַאי גְדִיא זְעִירָא, וְדָמְעוֹי,**
סְלִיקוּ לְגַבֵּי כְּרֶסְיָא דְמַלְכָא קְדִישָׁא כי הדברים של הבן שלך גדי
 קטן זה ודמותתוulo לפני כסא כבודו של הש"ת, **וְדָנוּ דִינָא, וְתַלְיִסְרֵבְנִי**
נְשָׂא אַזְמִין קְדִשָּׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַלְאָךְ הַמְּמוֹת בְּגִינָךְ והנו
 דינר והקב"ה זימן שלוש עשרה בני אדם אחרים למלאך המות במקומר, **וְהָא עֲשָׂרִין**
וְתְּרִין שְׁנִין אֹסִיפּוּ לְךָ, עַד דְתַזְלִיףּ אָזְרִיכְתָּא, לְהַאי
גְדִיא שְׁלִימָא, חַבִּיבָא קְפִי קְדִשָּׁא בְּרִיךְ הוּא. והווטפו לך

עשרים ושתיים שנה עד שתלמיד תורה לויה הגדי השלם אהובו של הקב"ה.

אמר רבוי אלעזר אשריך חלקנו שוכינו לראות תחיית המתים עין בעין
קְמוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְחַבְרִיאָא, וְלֹא שְׁבָקוּ לְבָרְגָשׁ לְמִיקָם
בַּבִּיתָא כמו רבוי אלעזר והחברים ולא הניחו לשום אדם להשאר בבית כדי
 שלא תשלוט עין הרע ברבי יוסי, **מִיד חָמָו הַהּוּא עַמּוֹדָא דְאַשָּׁא**
דְסְלִיק, וְרַבִּי יוֹסִי פָתַח עִינּוֹי מיד ראו את עמוד האש מסתלק וועלה
 ורבוי יוסי פתח עיניו. **וְהַהּוּא יַנְזִקָא דְבַיִקְפּוּמִיה בְּפֻוּמִיה** ואותו
 הילד פיו דבוק בפי של אביו רבוי יוסי. אמר רבוי אלעזר, **וּבָא חַוְלְקָנָא**
דְחַמְינָא תְּחִיָת הַמְתִים, עִינָא בְעִינָא אמר רבוי אלעזר אשריך
 חלקנו שוכינו לראות תחיית המתים עין בעין. **קְרִיבּוּ לְגַבֵּיהָ, וְהָא הַהּוּא**
יַנְזִקָא נָאִים, בְּמַה דְגַ�וּ מַהְאי עַלְמָא התקרכבו אצלו והוא אותו
 הילד ישן באילו גועע ומתר מהעולם, **אָמְרוּ זְבָא חַוְלְקָךְ רַבִּי יוֹסִי,**

וְבָרֵיךְ רְחַמְנָא דָאֲרַחִישׁ לְךָ גִּיסָּא אמרו אשרי חלקר רבוי יוסי וברוך השם שעשה לך נס להחיותך, על גַּעַיָּא וּבְכִיָּא דְבָנֶךָ, וּבְמַלְזָי עבור עקמת בנך ובכינו ובדברים שאמר לפני השיתות, דְּחַכִּי דְּחַיק בְּמַלְיָן שְׁפִירִין לְתִרְעָ שְׁמִיא שכר דחק בדברים נאים ובניצוחים לפתוח שעריהם, בְּמַלְזָי וּבְדַמְעוֹי אֹסִיפָו לְךָ חַיִין בדברים ובדמעות הוסיף לך חיים.

החכמים נשכו את הילד ובכו אותו ושמחו עם רבוי יוסי שלושה ימים בטלוהו לההוא ינוקא, ונש��והו ובכו עמיה מהדוה סגיא לקרו את אותו הילד ונש��והו ובכו אותו משמחתם הגדולה. ואפקוהו לביתה אחרת, ואתערו עלייה, ולא אוזען ליה מיד, אלא לבתר חבי הוציאוו לבית אחר והעירו אותו ולא הודיעו לו מיד שרבי יוסי אביו חזר לחיים אלא לאחר מכן. חדרו תפון תלתא יומין, וחידישו בהדי ההוא רבוי יוסי, כמה חדושים באורייתא שמצו שם שלשה ימים וחידשו עם רבוי יוסי דפיקיעין כמה חידושים בתורה.

הביב והטענות של הבן הקטן עלו דרך נשומות הצדיקים ומטעט עד הקב"ה אמר לו זון רבוי יוסי, חבריא, לא ארתייה בית לי רשות לנו אלה מההוא דחמיינא בההוא עלמא, אלא לבתר תרייסר שניין אמר להם רבוי יוסי לחברים לא ניתן לי רשות לגלות מהדברים שראיתי בעולם העליון אלא לאחר שלוש עשרה שנים. אבל תלת

מֵאָה וְשִׁתְיִם וְחִמְשׁ דְּמַעַין, הַאוֹשֵׁיד בָּרִי, עַלְוָה בְּחוֹשֶׁבֶןָא קְמִי מְלֻכָּא קְדִישָׁא אֲבָל שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת וָשִׁים וְחִמְשׁ דְּמַעַות שְׁהוֹרִיד בְּנֵי נְבָנָסוּ בְּחַשְׁבוֹן לִפְנֵי הַשִּׁיתִת, וְאוֹמִינָא לִבּוּ חַבְרִיאָא, דְּבָשְׁעַתָּא דְּפָתָח בְּהַהוּא פְּסִיקָא, וְגַעַא בְּאִינְזָן מְלִין וְאַנְיָם לְכָם שְׁבָשָׁעָה שְׁבָנִי פָּתָח בְּפִסְקָה הַזָּה שֶׁל שְׁלָח תְּשִׁלָּח אֶת הַמְּאָם וְצַעַק אֶת אֶתְּנָמָן הַדְּבָרִים, אַזְּדַעַזְעָוּ תְּלַת מֵאָה אַלְפִי סְפָסְלִי דְּהַזָּה בְּמַתִּיבְתָּא דְּרִקְיָעָא הוֹדְעָוּ שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת אֶלָּף נְשָׂמוֹת הַיּוֹשָׁבָות עַל הַסְּפָלִים שְׁבִישָׁבָה שֶׁל הַרְקִיעָה וְהָם נְשָׂמוֹת הַצְּדִיקִים הַאֲחֻזָּות בְּגַ"ר בְּחִינָת אֶלְפִים, וּבְלַהּוּ קְיִימִי קְמִיה דְּמַלְכָא קְדִישָׁא, וּבָעוּ רְחִמִּי עַלְיִ, וּעֲרָבוּ לִי, וּכְלָם עַמְדוּ לִפְנֵי הַשִּׁית וּבְקָשׁוּ עַלְיִ רְחִמִּים וְנוּעָשׂוּ עֲרָבִים עַלְיִ שְׁלָא אֲרַשְׁיָה וְלֹא אֲחַמִּיךְ וְהָם יְעוּרָוּנִי וַיְסִיעָוּנִי בְּעַבוּדָת הָא. וְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ דְּהָא אֲתִמְלִי רְחִמִּין עַלְיִ וְהַקְּבִ"הּ הַתִּמְלָא רְחִמִּים עַלְיִ וְשִׁפְיָר קְמִיה אַיְנוֹן מְלִין וְהַיְדָמָה מְסִרָּה נְפִישָׁה עַלְיִ וְהַוּטָב בְּעִינֵיכֶם אֶתְּנָמָן דְּבָרִים שָׁאַמֵּר בְּנֵי וְאֵיךְ שְׁמַרְסֵר נְפָשָׁוּ עַלְיִ וְאַמְּרֵר שְׁהָיָה לְהַקְּבִ"הּ לְהַנִּיחָנִי בְּעוֹהָז וְלַקְחָת אֶתְּנָמָן בָּמְקוּמָיו. וְחַד אַפְּטַרְוּפּוֹסָא הָוה קְמִיה, וְאַמְּרֵר וּמְלַאֲךְ מְטַטָּע עַמְּדָה לִפְנֵי הַשִּׁית בְּבִחְנָת אַפְּטוּרָפּוֹס וְאַמְּרֵר, מְאַרְיִ דְּעַלְמָא, הָא בְּתִיבּוּ רְבּוּנוּ שֶׁל עַולְמָה הַרִּי כְּתוּב (תְּהִלִּים ח) מִפְּיִ עַזְלְלִים וַיּוֹנְקִים יִסְדַּת עַזְוּ לְמַעַן צַוְּרִיךְ לְהַשְׁבִּית אֹזֵב וּמְתַנְקָם. יְהָא רְעֹזָא קְמָה, יְבּוּ דְּאוֹרִיִּתָּא, וַיְבּוּ דְּהַהוּא רְבִיאָא, דְּקָא מְסִרָּה נְפִישָׁה עַל אֲבוֹהָה דְּתִחְוָס עַלְיָה, וְיִשְׁתְּזִיבּוּ יְהָיָ רְצָוּנָךְ מִלְּפָנֵיךְ

שזכות התורה וזכותו הילד שמסר נפשו על אביו יכנסו לפניך ותרחם עליו וינצל

מהמוות♦

שלוש עשרה אנשים אחרים ניתנו למלאך המות במקום רבבי יוסף ותלישר בני נשא אוזמן ליה תחותמי, וערבונא יחב ליה, מדינא תקיפה דא ושלש עשרה בני אדם אחרים הזמין הקב"ה למלאך המות תחתיו ונתן לו ערבות שיהיה לו כח לפעול דין כאשר היה אילו היה לוקח אותו. בדין קרא קדשו בריך הוא למלאך המות, ופקיד ליה עלי וגוזר קרא קדשו בריך הוא למלאך המות וציוו אותו להחזיר את נשתיי בגופי, דלייתב לבתר עשרין ותרין שניין ושיזור אליו אחורי עשרים ושתיים שנים, דהא לאו ערבונא קמיה, אלא ליתוב לידי, משכניין דהו בידוי כי אין הערבון הזה לפני עולם אלא רק השיבו לו ביד משכון שהוא מגיע אליו בלאה בעוד כמה שנים ורק הקדימו לתייחס לו בשביל השנים שנתנו לי, השთא חבריא, בגין דחמא קדשו בריך הוא דאתון זפאי קשות, אתרחיש גיסא לעינייכו ועכשו חברים לפי שראה הקב"ה שאתם צדיקים אמיתיים התරחש הנס לעיניכם.

מבקשת רבבי יוסף מהפסקה ה' ממית ומchia וכי שם הויה הוא הממית פתח רבבי יוסף ואמר, (שמואל א ב) יהוה ממית ומchia מזריד שאול ויעל. הא קרא אית לאסתפלא

ה לימודי היומי

עדרא בן שרה - רפואה שלימה